

Arrest

nr. 287 185 van 4 april 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 november 2022 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat V. NEERINCKX en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 21 augustus 2015, dient op 21 augustus 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 11 februari 2016. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 28 september 2017 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Na beroep weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de

Raad) op 13 augustus 2018, bij arrest met nr. 207 694, zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 28 september 2018 een tweede verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal verklaart het tweede verzoek om internationale bescherming op 30 september 2019 niet ontvankelijk. De Raad verwerpt op 17 december 2020 het daartegen ingediende beroep bij arrest nr. 246 368.

1.3. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 23 februari 2021 een derde verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal verklaart dit derde verzoek niet-ontvankelijk op 31 mei 2021. De Raad verwerpt op 25 februari 2022, bij arrest nr. 269 048, het daartegen ingediende beroep.

1.4. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 2 mei 2022 een vierde verzoek om internationale bescherming in.

1.5. De commissaris-generaal verklaart het vierde verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk op 17 oktober 2022. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 18 oktober 2022 en die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger van Arabische origine afkomstig uit Najaf. U was sjiitisch moslim, maar bent ondertussen niet meer gelovig.

U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten op 21 augustus 2015. In het kader van dit verzoek verklaarde u dat uw vader ten tijde van het regime van Saddam Hussein lid was van de Baath partij. In 2004 werd uw vader meegenomen door leden van de Dawa partij. Tijdens zijn gevangenschap werd hij gemarteld met als gevolg dat hij drie dagen na zijn vrijlating bezweek aan zijn verwondingen. Uw oudste broer werd in 2005 of 2006 gemarteld door leden van de Dawa partij. Uw familie werd sinds de val van het regime van Saddam Hussein niet gerespecteerd door de buurtbewoners. Enkele jaren voor uw vertrek uit Irak, kreeg u een relatie met uw buurmeisje H.. De vader van H. en haar broers bekleedden posities bij de al-Hashd al-Shabi. U deed drie huwelijksaanzoeken, maar deze werden telkenmale afgewezen. Op 10 juli 2015 huwde u daarom in het geheim met H. in de al-Zahra moskee. U bleef haar vervolgens ook in het geheim ontmoeten. Op 30 juli 2015 werden jullie betrapt door de familie van H. bij het bedrijven van de liefde. De vader van H. wilde u neerschieten, maar H. wierp zich voor u en zij werd geraakt. U slaagde erin te ontsnappen. U vernam dat H. vermoord werd door haar familie om hun eer te herstellen en dat u door de stam van H. gezocht werd. Bij een inval in uw ouderlijke woning door de familie van H. werd uw broer A. gedood. Na dit incident ontvluchtte u uw land.

Op 28 september 2017 nam het CGVS in het kader van uw eerste verzoek de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 13 augustus 2018 (arrest nr. 207694). U tekende geen cassatieberoep aan.

U diende op 28 september 2018 een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U haalde aan dat uw schoonbroer Ahmed overleden was in maart 2017 en dat uw broer en uw moeder vaak dienden te verhuizen. Uw moeder kon niet terug naar huis en het huis kan niet verkocht worden. Uw schoonbroer werd gedood door de familie van H. toen hij het huis wilde verkopen. U vreesde zelf ook nog steeds gedood te worden door de familie van H. en leden van al-Hashd al-Shabi. Daarnaast verklaarde u dat u sjiitisch moslim was, maar dat u sinds twee jaar niet meer gelovig was. U voelde zich ondertussen vrij en uw leven is beter geworden sinds u geen moslim meer bent. U ervaarde ook meer vrijheid op seksueel vlak in België. U had sinds anderhalf à twee jaar seksuele contacten met transvrouwen en soms ook met jongens.

Uw tweede verzoek werd door het CGVS op 30 september 2019 afgesloten met een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek omdat er geen nieuwe elementen aan de orde waren die de kans dat u alsnog in aanmerking zou komen voor internationale bescherming aanzienlijk konden vergroten. Uw beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 17 december 2020 verworpen. U tekende geen verder beroep aan bij de Raad van State.

Wederom keerde u niet terug naar uw land van herkomst en vroeg u op 23 februari 2021 een derde maal om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten. U gaf toe dat de eerder door u ingeroepen problemen vanwege uw geheime relatie en huwelijk met H. verzonden waren. De ware reden voor uw vertrek uit Irak was dat uw familie niet toeliet dat u uw leven leidde zoals u dat wilde. U mocht niet de kleren noch de haarsnit dragen die u wilde. U mocht evenmin uitgaan naar waar of met wie u wilde en werd hiervoor door uw familie afgestraft. Na uw aankomst in België heeft u het contact met uw familie dan ook verbroken. Verder haalde u aan dat u ondertussen al 4 jaar een relatie heeft met een man en u ook in België gepest wordt omwille van uw geaardheid.

Uw derde verzoek werd door het CGVS op 01 juni 2021 afgesloten met een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek omdat er geen nieuwe elementen aan de orde waren die de kans dat u alsnog in aanmerking zou komen voor internationale bescherming aanzienlijk konden vergroten. Uw beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 25 februari 2022 verworpen. U tekende geen hoger beroep aan.

Opnieuw keerde u niet terug naar uw land van herkomst en op 2 mei 2022 wendde u zich tot de Dienst Vreemdelingenzaken om uw vierde verzoek om internationale bescherming in te dienen. In het kader van uw huidige verzoek haalt u aan dat niet kunt leven in Irak omdat u homoseksueel bent. U vreest uw familie, de milities en de politie. U mag uw seksualiteit niet beleven in uw land van herkomst en voor uw familie is het zeer moeilijk om te aanvaarden dat u homoseksueel bent. In België ondervond u ook al problemen omwille van uw seksuele oriëntatie. Er waren bedreigingen, u had problemen op uw werk en u werd al in elkaar geslagen. U hebt momenteel een relatie met een Marokkaanse man. U lijdt psychisch onder uw situatie en u wilt in België blijven wonen en studeren.

Ter staving van uw vierde verzoek legt u meerdere foto's neer waarop u te zien bent met vrienden, terwijl u een man kust en bij deelname aan betogingen voor LGBTQ+ thema's, screenshots van uw Facebookpagina 'A. K.' waarop u zich profileert als een lid van de LGBTQ+ gemeenschap en een USB-stick met gelijkaardige foto's van uw deelname aan LGBTQ+ evenementen en/of betogingen en screenshots van chatgesprekken.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw derde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U beperkt zich namelijk tot de verklaring dat u zich psychisch niet goed voelt, dat u lijdt onder uw situatie en dat u al veel bent vermagerd door al uw problemen (DVZ, verklaring volgend verzoek, nr 13 en 21). U legt evenwel geen actueel medisch-psychisch attest neer dat uw verklaringen kan ondersteunen, noch meldt u dat u omwille van uw psychische problemen niet in staat zou zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming (DVZ, vragenlijst bijzondere procedure noden).

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In de mate dat u uw huidige verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige verzoeken hebt uiteengezet, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw vorige verzoeken om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal werden afgesloten met een weigeringsbeslissing. Uw eerste verzoek werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielsrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Uw tweede en uw derde verzoek werden door het CGVS niet-ontvankelijk verklaard omdat er geen nieuwe elementen aan de orde waren die de kans dat u alsnog in aanmerking zou komen voor internationale bescherming aanzienlijk konden vergroten. Deze beslissingen en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Uit uw verklaringen in het kader van uw huidige, vierde verzoek blijkt dat u actueel nog steeds niet naar Irak kan terugkeren omwille van uw seksuele oriëntatie. U kunt uw homoseksualiteit niet beleven in Irak en u vreest uw familie, de milities en de politie. Voorts verklaart u dat u een relatie hebt met een Marokkaanse man wiens identiteit u niet noemt.

U tracht net zoals bij uw derde verzoek uw homoseksualiteit die eerder niet geloofwaardig werd bevonden, alsnog aannemelijk te maken ten overstaan van de Belgische asielinstanties. U wilt uw seksuele oriëntatie aantonen aan de hand van nieuwe stukken die zeer gelijkaardig zijn aan bewijsstukken die u reeds eerder neerlegde in het kader van uw tweede en uw derde verzoek.

Uit het geheel van deze foto's, screenshots en video's mag blijken dat u seksuele contacten met mannen onderhoudt, dat u deelneemt aan allerhande LGBTQ+ georiënteerde activiteiten en dat u zich via een Facebookprofiel op naam van 'A. K.' eveneens profileert als homoseksuele man. In het kader van uw tweede en derde verzoek bleek echter al uit de door u afgelegde verklaringen en neergelegde stukken dat u seksuele contacten met mannen onderhoudt en dat u deelneemt aan activiteiten van de LGBTQ+ gemeenschap in België. U verklaarde ook eerder al dat u een langdurige homoseksuele relatie onderhield. De elementen die u aanvoert in het kader van onderhavig verzoek zijn derhalve in essentie geen nieuwe elementen aangezien ze inhoudelijk niets toevoegen aan de verklaringen die u eerder aflegde en de stukken die u reeds hebt neergelegd.

Wat betreft de foto's, screenshots en video's waarop u te zien bent met mannen en waarvan sommigen expliciet seksueel getint van aard zijn, werd reeds als volgt geoordeeld door het CGVS en bevestigd door de Raad: "Verzoeker legde verder nog een usb-stick voor waar enkele tientallen foto's en enkele video's van verzoeker, al dan niet in het bijzijn van anderen, op staan en verschillende screenshots van digitale conversaties met andere mannen. Verschillende van deze foto's en screenshots zijn expliciet seksueel getint van aard. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal deze foto's en video's niet aanvaardt als geldig bewijselement om verzoekers seksuele gerichtheid te staven. Er wordt terecht verwezen naar de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie die erop wees dat de mogelijkheid dat nationale overheden aanvaarden dat asielzoekers video-opnamen van hun intieme handelingen overleggen, naast het feit dat zij niet noodzakelijkerwijs bewijswaarde hebben, afbreuk doet aan de menselijke waardigheid, waarvan artikel 1 van het Handvest de eerbiediging waarborgt. Bovendien zou het toelaten of aanvaarden, aldus het Hof, van een dergelijk type bewijs een stimulans voor andere asielzoekers vormen en zou dat er feitelijk op neerkomen dat dergelijke bewijzen van hen worden verlangd (HvJ 2 december 2014, gevoegde zaken C-148/13 tot en met C-150/13, pt. 65-66). Aldus besluit het Hof: "Artikel 4 van richtlijn 2004/83, gelezen in het licht van artikel 1 van het Handvest, moet in die zin worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat die autoriteiten in het kader van dat onderzoek bewijsmateriaal aanvaarden als het demonstratief verrichten van homoseksuele handelingen door de betrokken verzoeker, het ondergaan van „tests" om zijn homoseksualiteit te bewijzen of het voorleggen van video-opnamen van dergelijke handelingen." (ibid., pt. 72). De commissaris-generaal overweegt verder op correcte wijze: "In het licht van het voormelde arrest vormen deze elementen geen bewijs van uw seksuele oriëntatie en kunnen ze het gebrek aan consistentie van uw verklaringen in verband met uw homoseksuele

ervaringen niet verhelpen. Verder stelt de Raad samen met de commissaris-generaal vast dat de overige foto's, screenshots en video's slechts beperkte bewijswaarde hebben daar deze eenvoudig en gemakkelijk kunnen worden geënceneerd en gemanipuleerd en alzo gesolliciteerd van aard (kunnen) zijn. Daar een homoseksuele geaardheid een intrinsiek onderdeel uitmaakt van iemands persoon, vormt het neerleggen van dergelijk beeldmateriaal op zich geen voldoende bewijskrachtig element dat op overtuigende, laat staan doorslaggevende, wijze een voorgehouden geaardheid aannemelijk kan maken. Dit geldt des te meer wanneer dit niet gepaard gaat met doorleefde en geloofwaardige verklaringen over de beweerdte geaardheid. Zulke stukken zijn dan ook, wanneer ze worden beoordeeld en gewogen samen met het geheel van verzoekers verklaringen, niet van die aard dat ze een ander licht kunnen werpen op de eerdere bevindingen inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid en vergroten bijgevolg de kans dat verzoeker alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk." (RvV, arrest 269048 van 25 februari 2022). De foto's en video's waarop u te zien bent bij LGBTQ+ georiënteerde evenementen en betogingen met vrienden uit de LGBTQ+ gemeenschap, het gegeven dat u een Facebookaccount beheert waarop u zich profileert als homoseksuele man en het gegeven dat u seksuele contacten met mannen aanknoopt wat moet blijken uit screenshots van chatberichten, kunnen in het licht van voorgaande beoordelingen niet afdoende aantonen dat er in uw geval sprake is van een diepgewortelde homoseksuele geaardheid. Eerder begaf u zich ook al ostentatief in de LGBTQ+ gemeenschap in België en legde u verschillende bewijsstukken neer die uw contacten in deze gemeenschap aantoonde. Opnieuw dient in dit verband gewezen te worden op de eerdere beoordeling van de Raad hieromtrent: "Hoe dan ook, het feit dat verzoekende partij homoseksuele contacten heeft in België (en hier deelneemt aan allerhande LGBTQI- georiënteerde activiteiten), neemt niet weg en doet niets af aan de vaststelling dat zij haar voorgehouden homoseksuele geaardheid niet aannemelijk of geloofwaardig weet te maken. Verzoekende partij lijkt er verkeerdelijk van uit te gaan dat het louter seksueel actief zijn met mannen op zich het bewijs vormt van haar voorgehouden homoseksuele geaardheid. Het onderhouden van seksuele contacten met mannen toont op zich evenwel niet aan dat verzoekende partij daadwerkelijk homoseksueel is. Zij dient immers tevens aan de hand van doorleefde en geloofwaardige verklaringen in concreto aannemelijk te kunnen maken op welke wijze zij haar homoseksuele geaardheid heeft ontdekt en beleefd, dit tevens in het licht van haar persoonlijke en maatschappelijke context. De door verzoekende partij per aanvullende nota bijgebrachte attesten vermogen op zich geen afbreuk te doen aan de ongeloofwaardigheid van haar verklaringen inzake haar voorgehouden homoseksuele geaardheid." (RvV, arrest nr 246368 van 17 december 2020). Dat u in het kader van onderhavig verzoek opnieuw dergelijke stukken neerlegt, wijzigt hier niets aan en kan niet volstaan om de voorgaande beoordelingen om te buigen. Deze bijkomende foto's, video's en screenshots maken bijgevolg de kans niet minstens aanzienlijk groter dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Wat uw Facebookaccount betreft, moet verder opgemerkt worden dat uit niets blijkt dat uw Facebookpagina aanleiding zou hebben gegeven tot concrete problemen of dat u omwille van het bestaan van deze Facebookaccount een vrees zou hebben ten aanzien van Irak. U voert geen elementen aan in die zin. Hetzelfde geldt voor uw verklaring dat u een kanaal op Youtube beheert waar u de situatie van homoseksuelen behandelt. Hierbij moet erop gewezen worden dat u geen link toevoegt naar dit kanaal, noch uw gebruikersnaam of dergelijke aangeeft, zodat de inhoud van dit kanaal niet kon worden nagegaan door het CGVS.

Aangaande uw verklaring dat u een relatie onderhoudt met een Marokkaanse man, dient opgemerkt te worden dat u hieromtrent geen verdere informatie verstrekt die een effectieve en duurzame relatie zou kunnen aantonen. Het louter stellen dat u een relatie hebt, kan rekening houdend met de eerder gedane vaststellingen dan ook niet volstaan om alsnog uw voorgehouden seksuele oriëntatie aannemelijk te maken.

Ten slotte hebt u ook al eerder aangehaald dat u problemen kende in België en op uw werk omwille van uw seksuele oriëntatie en dat er dreigingen waren. U voegt inhoudelijk niets toe aan uw voorgaande verklaringen daaromtrent. Deze elementen vormen evenmin nieuwe elementen die de kans minstens aanzienlijk groter zouden maken dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De beoordeling aangaande het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet blijft ongewijzigd ten opzichte van de beslissingen die werden genomen inzake uw voorgaande verzoeken om internationale bescherming.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Iraakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Najaf te worden beoordeeld.

Het Iraakse zuiden omvat de provincies Babil, Basra, Thi Qar, Karbala, Maysan, Muthanna, Najaf, Qadisiyah en Wasit. Uit de beschikbare informatie (zie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>); en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de Iraakse autoriteiten de controle hebben over Zuid-Irak. De Iraqi Security Forces (ISF) en de Popular Mobilisation Forces (PMF) zijn er in alle provincies aanwezig. De tribale cultuur is sterk aanwezig in de zuidelijke provincies van Irak. De plaatselijke stammen spelen dan

ook een belangrijke rol in elk aspect van de Zuid-Iraakse samenleving. De negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waren niet rechtstreeks verwikkeld in het offensief dat de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS) in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. De PMF rekruteerden er wel tal van jongeren om ISIS in de Centraal-Iraakse provincies te bestrijden en ISIS voerde acties uit in Zuid-Iraakse provincies. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Dit belet evenwel niet dat ISIS nog steeds terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied.

In Zuid-Irak zijn de activiteiten van ISIS grotendeels gelimiteerd tot de provincie Babil. Er is slechts een beperkt aantal veiligheidsincidenten toe te schrijven aan de groepering. Deze vinden voornamelijk plaats in en rond de stad Jurf al-Nasr (voorheen Jurf al-Shakhr genoemd), gelegen in het noorden van de provincie Babil, en hebben de leden van de PMF, de ISF en het elektriciteitsnet als doelwit. Na de herovering van Jurf al-Nasr op ISIS in 2014 is de soennitische bevolking verdreven door sjiiitische milities. De sjiiitische milities die Jurf al-Nasr controleren hebben de stad volledig afgesloten voor buitenstaanders. De oorspronkelijke soennitische bevolking kan bijgevolg nog steeds niet terugkeren naar de stad.

Het geweld in Zuid-Irak is voornamelijk tribaal en/of crimineel van aard. Het betreft onder meer inter- of intratribale geschillen, drugscriminaliteit en eerdergerelateerd geweld. De Iraakse overheid heeft een Joint Operation Command opgericht om het tribale geweld en het militiegeweld in te dijken. Hoewel de autoriteiten hierbij moeilijkheden ondervinden blijft het aantal burgerdoden beperkt. De sjiiitische milities zijn eveneens betrokken in smokkelpraktijken en andere criminele praktijken. Personen die de activiteiten van de milities in de weg staan worden bedreigd en geïntimideerd. Het gebeurt dat dergelijk geweld als tribaal geweld afgedaan wordt, daar de autoriteiten de betrokkenheid van de milities niet durven te onderzoeken.

In Zuid-Irak vinden er eveneens geregeld aanslagen plaats op konvooien van de internationale coalitie door middel van IEDs (improvised explosive devices) en raketten. Deze aanvallen zijn een gevolg van de geopolitieke spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran en eisen doorgaans geen burgerslachtoffers.

Sinds 2011 vinden er regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening waarmee het Iraakse zuiden kampt, aangeklaagd. Net zoals in Bagdad vonden er vanaf 1 oktober 2019 in alle zuidelijke provincies grootschalige anti-regeringsprotesten plaats. Nadat deze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels stilgevallen waren, hernamen de protesten in mei 2020 hoewel er minder burgers aan deelnamen. Tegen het einde van 2020 escaleerden de protesten in Thi Qar en Basra opnieuw nadat activisten het doelwit waren geworden van geweld. Ook in 2021 vonden er in verschillende steden in Zuid-Irak (soms gewelddadige) demonstraties plaats. De verschillende veiligheidsactoren in Zuid-Irak reageren met buitensporig, dodelijk geweld op deze protesten. Ook buiten de demonstraties kunnen activisten het slachtoffer worden van ernstige mensenrechtenschendingen. Op 10 oktober 2021 werden er parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze verkiezingen zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De verliezende partijen zoals de Fateh Alliantie (de sjiiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities) aanvaardden de uitslagen niet en hebben op verschillende plaatsen in Irak betogingen georganiseerd. Deze betogingen verliepen niet altijd vreedzaam en leidden af en toe tot schermutselingen met de ordediensten. Het met de betogingen gelieerde geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden naar Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra en Najaf,

dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Najaf in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Najaf een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Najaf. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Hij betoogt dat de commissaris-generaal er te lichtzinnig aan voorbijgaat dat hij nog steeds dezelfde relatie onderhoudt met zijn Marokkaanse vriend en dat hij dit ook aantoonde aan de hand van chatgesprekken. Hij meent dat de Raad heeft geoordeeld dat het hebben van seksuele contacten niet voldoende is om *ipso facto* geloof te hechten aan de homoseksuele geaardheid van een persoon, doch dat tegelijkertijd geenszins wordt uitgesloten dat dit bewijs kan worden geleverd aan de hand van verklaringen of andere stukken en dat in essentie als criterium voorop wordt gesteld dat het bewijs authentiek en dus doorleefd dient te zijn. In die zin meent hij dat zijn seksuele relatie gedurende meer dan 4 jaar en het hebben van diverse seksuele homoseksuele contacten over de jaren heen, redelijkerwijze te beschouwen valt als een doorleefd bewijs van zijn homoseksuele geaardheid. Het dient volgens hem aanbeveling dat er een bijkomend onderzoek zou worden gevoerd naar de authenticiteit van zijn relatie met zijn partner en dat zijn partner zou worden verhoord. Hij meent dat het thans lijkt alsof elk bewijs dat hij aanbrengt *a priori* niet zal worden aangenomen waardoor hij het slachtoffer dreigt te worden van een vicieuze cirkel. Hij besluit dat de beoordeling van de nieuwe stukken onzorgvuldig en onredelijk is en dat er minstens bijkomend onderzoek dient te worden bevolen waarbij zijn vriend dient uitgenodigd te worden op de zetel van het CGVS.

3. Nieuwe stukken

3.1. Op 20 maart 2023 maakt verzoeker een aanvullende nota over op grond van artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet waarbij verzoeker volgende nieuwe stukken voegt:

- Screenshots van Gridr.;
- Screenshots van Facebook;
- Filmpjes die verzoeker bekijkt op YouTube;
- Videogesprek met persoon via Instagram;
- Foto van 25/3/2022 met een platonische vriend A. waarmee hij seksueel contact had;
- Foto van 10/3/2022 in Rainbowhouse in Brussel;
- Foto van 21/5/2022 op Pride Brussel;
- Foto van 21/5/2022 op Pride Brussel, met I., platonisch vriend waarmee hij seksueel contact had;
- Foto van 2/12/2021 op expositie van J.A., met thema liefde tussen mannen.

3.2. Op 21 maart 2023 voegt hij nog de volgende nieuwe stukken toe aan voormelde aanvullende nota:

- Attest VZW ALIAS van 20/3/2023;
- Verklaring CAW van 16/3/2023.

4. Juridisch kader

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

4.2. Artikel 57/6/2, § 1 eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen of feiten aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, *LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid*, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee

fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, nrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY t. *Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de determinerende motieven van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet werd betwist, doch ongegrond werd bevonden, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van dien aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade

betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van de nieuwe elementen

5.1. In het kader van zijn eerste beschermingsverzoek verklaart verzoeker dat hij Irak heeft verlaten omwille van een geheime relatie en het huwelijk met zijn buurmeisje H. dat aan het licht kwam en waarvoor hij vergelding vreest door het meisje haar stam. De commissaris-generaal hecht geen geloof aan de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten waardoor hij weigert de vluchtelingenstatus toe te kennen en oordeelt dat de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst niet noopt tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Na beroep weigert Raad op 13 augustus 2018 eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij arrest nr. 207 694.

5.2. In het kader van zijn tweede beschermingsverzoek volhardt verzoeker voor het CGVS in zijn eerder naar voor gebrachte asielmotieven en voegt hij daaraan toe dat hij sinds twee jaar niet meer gelovig is. Daarnaast verklaart hij dat hij sinds anderhalf à twee jaar seksuele contacten heeft met transvrouwen en soms ook met jongens. Verzoeker wordt uitgebreid gehoord op het CGVS. Het CGVS verklaart dit verzoek vervolgens niet-ontvankelijk omdat verzoeker geen elementen bijbrengt die de gedane vaststellingen omtrent de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden problemen met de stam van H. ombuigen, omdat er geen geloof wordt gehecht aan zijn beweerde afstand van de islam en bijgevolg ook niet kan worden aangenomen dat hij eventueel problemen zou kunnen krijgen bij terugkeer naar Irak omwille van zijn voorgehouden apostasie, en omdat er geen sprake is van een homoseksuele of biseksuele geaardheid daar verzoeker enkel verwees naar fysieke en seksuele aspecten. Daarnaast oordeelt de commissaris-generaal dat de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst niet noopt tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Tijdens de beroepsprocedure voor de Raad maakt verzoeker voor de eerste keer melding van homoseksuele betrekkingen die hij in Irak zou hebben gehad en van het daarmee gepaarde geweld en de bedreigingen die hij in dat land zou hebben gekend. Hij meldt ook dat hij in België op zijn werk wordt gepest. De Raad verwerpt het daartegen ingediende beroep bij arrest nr. 246 368 van 17 december 2020, bevestigt de gedane bevindingen van de commissaris-generaal en overweegt hij dat verzoeker zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakt.

5.3. In het kader van zijn derde beschermingsverzoek d.d. 23 februari 2021 bekent verzoeker dat hij heeft gelogen over de feiten waarop zijn eerste verzoek was gebaseerd. Hij houdt voor dat hij Irak heeft verlaten omdat zijn familie niet toeliet dat hij zijn leven leidde zoals hij dat wilde en dat hij na zijn aankomst in België het contact met zijn familie heeft verbroken. Verder haalt verzoeker aan dat hij ondertussen al vier jaar een relatie heeft met een man en dat hij ook in België wordt gepest omwille van zijn geaardheid. Tevens blijft hij erbij dat hij atheïst is. De commissaris-generaal verklaart dit derde verzoek niet-ontvankelijk en oordeelt m.b.t. tot verzoekers vermeende geaardheid dat hij dezelfde elementen reeds had aangehaald in het kader van de beroepsprocedure van zijn vorige verzoek om internationale bescherming zodat dit geen nieuwe elementen betreffen. Daarenboven wordt geoordeeld dat verzoekers bewering, dat hij al vier en een half jaar een relatie heeft met een man, haaks staat op de verklaringen die hij aflegde in het kader van zijn vorig verzoek en dat wat de pesterijen op zijn werk in België betreft, hij ook dit element reeds inriep in het kader van de beroepsprocedure van zijn vorige verzoek. Verzoekers beroep tegen deze beslissing wordt door de Raad verworpen bij arrest nr. 269 048 van 25 februari 2022. De Raad bevestigt de bevindingen van de commissaris-generaal en overweegt dat verzoekers verklaringen en neergelegde documenten geen ander licht kunnen werpen op de eerdere bevindingen inzake de ongeloofwaardigheid

van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid, in de zin van een fundamenteel kenmerk dat deel uitmaakt van zijn identiteit.

5.4. In het kader van zijn huidige en vierde beschermingsverzoek d.d. 2 mei 2022, verklaart verzoeker dat hij nog steeds niet kan terugkeren naar Irak omwille van zijn seksuele oriëntatie. Hij verklaart dat hij zijn homoseksualiteit niet kan beleven in Irak en vreest er zijn familie, de milities en de politie. Hij voegt toe dat zijn huidige vriend een Marokkaanse man is. Ter staving van zijn vierde beschermingsverzoek legt verzoeker foto's en een USB-stick voor en voegt hij toe dat hij een YouTube-kanaal heeft over de situatie van homoseksuelen. Tenslotte geeft verzoeker aan dat zijn psychische toestand slecht is, dat hij veel is vermagerd door de vele problemen en dat hij hier wil verder wonen en studeren. (Verklaring volgend verzoek, d.d. 05.09.2022)

De kernvraag is of deze elementen niet alleen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen maar ook als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

5.5. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd en met de documenten die hij heeft neergelegd in het kader van zijn vierde verzoek om internationale bescherming en dat hij deze zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Hij komt op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot deze nieuwe elementen en verklaringen van verzoeker vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

5.5.1. Samen met de commissaris-generaal stelt de Raad vast dat verzoeker zich in het kader van zijn vierde beschermingsverzoek beroept op dezelfde elementen die hij reeds heeft aangehaald in het kader van zijn eerdere beschermingsverzoeken.

Gelet op de gedane vaststellingen in het kader van verzoekers vorige (tweede en derde) beschermingsverzoek(en), is het louter volharden in zijn verklaringen, zoals door de commissaris-generaal terecht werd geoordeeld, niet van die aard dat ze een ander licht kunnen werpen op de eerdere bevindingen over de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid. Het louter herhalen van verklaringen kan niet worden beschouwd als een nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

5.5.2. De Raad herinnert eraan dat verzoekers voorgehouden homoseksualiteit niet geloofwaardig werd bevonden en dat hij hieromtrent in zijn arrest nr. 269 048 van 25 februari 2022 reeds het volgende motiveerde: *"(...) Hoewel verzoeker voorhoudt dat hij destijds moeilijk kon praten over zijn geaardheid, blijkt uit voorgaande dat hij nochtans met groot gemak en zonder schroom over zijn seksuele activiteiten in België kon vertellen. Hij maakt dan ook niet aannemelijk dat schroom hem zou hebben tegengehouden om te praten over de affectieve en emotionele aspecten van zijn voorgehouden geaardheid of dat schaamte hem zou hebben verhinderd doorleefde en geloofwaardige verklaringen af te leggen over de ontdekking en beleving van zijn voorgehouden geaardheid. Op geen enkel moment blijkt dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om te vertellen over zijn geaardheid.*

De Raad herinnert eraan dat, meer nog dan bij andere asielmotieven, de eigen verklaringen van een LGBTQI-verzoeker van wezenlijk belang zijn. Het is daarom aan een verzoeker om vooral aan de hand van zijn verklaring zijn gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Hij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat hij innerlijk denkt of voelt.

De verschillende attesten van verscheidene hulporganisaties die verzoeker in het kader van zijn huidige verzoek bij de DVZ en bij de aanvullende nota van 24 januari 2022 (stukken 4 tot en met 6) heeft neergelegd, doen aan voorgaande bevindingen geen afbreuk en bieden geen antwoord op de vaststellingen die het CGVS en de Raad in het kader van het tweede beschermingsverzoek hebben gedaan.

In deze attesten kan worden gelezen dat verzoeker een proces zou hebben doorlopen rond zijn comingout en ontwikkeling als homoseksuele man in de Belgische maatschappij, dat het vaker voorkomt dat het een hele tijd duurt vooraleer men hieruit vrijuit durft spreken en dat verzoeker hier duidelijk progressie zou hebben gemaakt. Dat het binnen de Iraakse context, waar omtrent homoseksualiteit effectief een groot taboe bestaat, moeilijk kan zijn om uiting te geven aan homoseksuele gevoelens, kan door de Raad zeker worden aangenomen. Indien verzoeker echter daadwerkelijk uit schaamte niet in alle openheid over alle aspecten van zijn geaardheid durfde te communiceren, verbaast het ten zeerste dat verzoeker, weerom in het licht van de geldende waarden en normen die hij in Irak meekreeg, er dan totaal geen moeite mee leek te hebben om herhaaldelijk en zonder schroom op expliciete wijze te verwijzen naar, én zich zelfs te beperken tot, het fysieke/seksuele aspect.

Waar in enkele attesten wordt gesteld dat verzoeker zijn geaardheid heeft geaccepteerd en dat hij meer over zijn gevoelens voor mannen kan praten, merkt de Raad op dat dit alles zeer summier blijft, zonder verdere concretisering van affectieve en emotionele aspecten die aan bod zouden zijn gekomen en zonder vermelding van concrete elementen die in hoofde van verzoeker blijken te geven van een diepgaande emotionele of affectieve aantrekking tot personen van hetzelfde geslacht, daar waar verzoeker in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek uitgebreid werd gehoord door een protection officer op het CGVS en er niet in slaagde doorleefd te praten over de affectieve en emotionele elementen van zijn beweerde geaardheid alsook de ontdekking en beleving ervan.

Waar in enkele attesten wordt verwezen naar de negatieve ervaringen van verzoeker in het verleden en de redenen waarom hij is moeten vluchten uit Irak, wijst de Raad erop dat verzoekers verklaringen hierover niet geloofwaardig worden geacht daar verzoeker bij het CGVS in het kader van zijn vorige twee beschermingsverzoeken zelfs met geen woord heeft gerept over homoseksuele betrekkingen in Irak, laat staan over geweld en bedreigingen omwille van zijn homoseksuele geaardheid in dat land (supra).

Bijgevolg moet zeer ernstig worden getwijfeld aan verzoekers oprechtheid ten overstaan van deze hulporganisaties en kan niet worden uitgesloten dat hij dergelijke verklaringen om opportunistische redenen heeft afgelegd bij deze hulporganisaties.

Hetzelfde geldt voor het psychologisch verslag dat hij bij de DVZ heeft voorgelegd in het kader van zijn huidige derde beschermingsverzoek.

In dit verslag staat te lezen dat verzoeker de betreffende psycholoog-psychotherapeut tweemaal heeft geraadpleegd omwille van stressklachten, meer bepaald slaapstoornissen, geheugenproblemen en angsten. Op basis van een neurologisch onderzoek vermoedt een dokter J.D.K. dat verzoeker lijdt aan het von Muchhausensyndroom, terwijl de schrijver van het verslag eerder aan automutilatie denkt.

Verder wordt vermeld dat verzoeker Irak heeft verlaten omwille van zijn seksuele geaardheid en hij hierover niet durfde te spreken bij het CGVS.

Hier moet worden aangestipt dat uit een medisch-psychologisch attest niet zomaar kan worden afgeleid dat het vluchtrelaas op waarheid zou berusten wanneer een psycholoog zich voor de gesuggereerde oorzaak van de problematiek louter en alleen baseert op de verklaringen van de verzoeker en niet op een objectieve bron van informatie, zoals in deze duidelijk het geval is. Bijgevolg meent de Raad dat aan dit attest slechts zeer beperkte bewijskracht kan worden gegeven. Het attest moet dan ook verder worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoeker.

Hierboven werd reeds vastgesteld dat aan verzoekers verklaringen over zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid geen geloof kan worden gehecht.

Dat verzoeker psychische problemen heeft, maakt nog niet dat zijn verklaringen over zijn voorgehouden geaardheid geloofwaardig zijn, kan de ongeloofwaardigheid van het vluchtrelaas niet herstellen en sluit evenmin uit dat er andere oorzaken kunnen zijn voor deze psychologische problemen. Gelet op verzoekers ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het gegeven dat de behandelende psycholoog zich enkel hierop baseert zonder zelf enig objectief onderzoek te voeren naar de aannemelijkheid van verzoekers voorgehouden geaardheid noch de waarachtigheid of gegrondheid van het vluchtrelaas, geeft het psychologisch attest aldus geen uitsluitel over de specifieke oorzaak van verzoekers psychische problemen. Uit deze attesten kan geen objectief en exclusief causaal verband worden afgeleid tussen verzoekers psychische problemen en zijn beweerde homoseksuele geaardheid of de beweerde vervolgingsfeiten.

Aangezien er geen geloofwaardige verklaringen voorhanden zijn, kan de commissaris-generaal noch de Raad kennis nemen van de ware toedracht van de omstandigheden waarin verzoeker zijn psychologische problemen heeft opgelopen. Het is niet aan de commissaris-generaal noch aan de Raad om lacunes in het relaas van verzoeker op te vullen of te speculeren over de aanleiding of oorzaak van zijn psychologische problemen

Gelet op de gedane vaststellingen in het kader van zijn vorig (tweede) beschermingsverzoek en gelet op voorgaande bevindingen inzake de inhoud en de zeer beperkte bewijskracht van de verschillende attesten van verscheidene hulporganisaties en het psychologisch verslag, zijn deze documenten, wanneer ze worden beoordeeld en gewogen samen met het geheel van verzoekers verklaringen, niet van die aard

dat ze een ander licht kunnen werpen op de eerdere bevindingen inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid, in de zin van een fundamenteel kenmerk dat deel uitmaakt van zijn identiteit.

De commissaris-generaal stelt dan ook terecht: “Geen van deze documenten bevat informatie die de hierboven gedane vaststellingen kan ombuigen. Met betrekking tot het psychologisch verslag kan bijkomend nog opgemerkt worden dat hieruit slechts blijkt dat verdere psychotherapie in uw geval noodzakelijk is. U noch uw advocaat maakt echter aannemelijk hoe de nood aan psychotherapie in uw hoofde bij terugkeer naar Irak aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.”

5.5.3. De Raad ontkent geenszins dat het niet evident is om een homoseksuele geaardheid te bewijzen, doch dit heeft niet tot gevolg dat van verzoeker niet zou kunnen worden verwacht dat hij doorleefde verklaringen aflegt over zijn ervaringen met betrekking tot zijn homoseksuele geaardheid, eventuele relaties en de eigenheid en beleving van een homoseksuele geaardheid, alsook dat hij bekend is met de situatie van homoseksuelen in zijn land en eventueel ook in België. Wanneer een verzoeker afkomstig is uit een land waar een homoseksuele geaardheid maatschappelijk onaanvaardbaar is of strafbaar is gesteld, mag van hem tevens worden verwacht dat er sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere de vraag stelt wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) van zijn land van herkomst verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nr. 62-66 en UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35-36; HvJ 25 januari 2018, C-473/16, pt. 28; HvJ 2 december 2014, gevoegde zaken C-148/13 tot en met C-150/13, pt. 49, 62). De commissaris-generaal, en bijgevolg de Raad, mag aldus van een verzoeker om internationale bescherming, die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is aangaande zijn beleving van en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid.

De Raad stelt vast dat verzoeker, ook in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek en met betrekking tot zijn homoseksuele geaardheid, uitermate summier is. Hij verwijst immers louter naar “zijn relatie” en legt ter staving van zijn geaardheid uitvoerig screenshots van sociale media en foto's (aanvullende nota stukken 1 t.e.m. 9; Verklaring volgend verzoek, punt 19, foto's en USB) neer. Naast het feit dat de bewijswaarde van voormelde stukken uitermate gering is daar zij mogelijks geësceneerd of gemanipuleerd worden en aldus geen authenticiteit bieden van wat werd afgebeeld, onderneemt verzoeker wederom geen enkele poging om eventuele affectieve en emotionele aspecten die voor wat hem betreft aan bod zouden zijn gekomen in de beleving van zijn homoseksuele geaardheid te concretiseren. Door het louter voorleggen van enkele foto's en screenshots, geeft hij geen enkele blik van concrete elementen die in zijn hoofde getuigen van een diepgaande emotionele of affectieve aantrekking tot personen van hetzelfde geslacht.

Bovendien heeft verzoeker reeds foto's en beeldmateriaal neergelegd ter staving van zijn geaardheid en heeft de Raad (arrest nr. 269 048 van 25 februari 2022) hieromtrent geoordeeld als volgt: “Verzoeker legde verder nog een usb-stick voor waar enkele tientallen foto's en enkele video's van verzoeker, al dan niet in het bijzijn van anderen, op staan en verschillende screenshots van digitale conversaties met andere mannen. Verschillende van deze foto's en screenshots zijn expliciet seksueel getint van aard.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal deze foto's en video's niet aanvaardt als geldig bewijselement om verzoekers seksuele gerichtheid te staven. Er wordt terecht verwezen naar de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie die erop wees dat de mogelijkheid dat nationale overheden aanvaarden dat asielzoekers video-opnamen van hun intieme handelingen overleggen, naast het feit dat zij niet noodzakelijkerwijs bewijswaarde hebben, afbreuk doet aan de menselijke waardigheid, waarvan artikel 1 van het Handvest de eerbiediging waarborgt. Bovendien zou het toelaten of aanvaarden, aldus het Hof, van een dergelijk type bewijs een stimulans voor andere asielzoekers vormen en zou dat er feitelijk op neerkomen dat dergelijke bewijzen van hen worden verlangd (HvJ 2 december 2014, gevoegde zaken C-148/13 tot en met C-150/13, pt. 65-66). Aldus besluit het Hof: “Artikel 4 van richtlijn 2004/83, gelezen in het licht van artikel 1 van het Handvest, moet in die zin worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat die autoriteiten in het kader van dat onderzoek bewijsmateriaal aanvaarden als het demonstratief verrichten van homoseksuele handelingen door de betrokken verzoeker, het ondergaan van „tests” om zijn homoseksualiteit te bewijzen of het voorleggen van video-opnamen van dergelijke handelingen.” (ibid., pt. 72).

De commissaris-generaal overweegt verder op correcte wijze: "In het licht van het voormelde arrest vormen deze elementen geen bewijs van uw seksuele oriëntatie en kunnen ze het gebrek aan consistentie van uw verklaringen in verband met uw homoseksuele ervaringen niet verhelpen."

Verder stelt de Raad samen met de commissaris-generaal vast dat de overige foto's, screenshots en video's slechts beperkte bewijswaarde hebben daar deze eenvoudig en gemakkelijk kunnen worden geënsceeneerd en gemanipuleerd en alzo gesolliciteerd van aard (kunnen) zijn. Daar een homoseksuele geaardheid een intrinsiek onderdeel uitmaakt van iemands persoon, vormt het neerleggen van dergelijk beeldmateriaal op zich geen voldoende bewijskrachtig element dat op overtuigende, laat staan doorslaggevende, wijze een voorgehouden geaardheid aannemelijk kan maken. Dit geldt des te meer wanneer dit niet gepaard gaat met doorleefde en geloofwaardige verklaringen over de beweerde geaardheid.

Zulke stukken zijn dan ook, wanneer ze worden beoordeeld en gewogen samen met het geheel van verzoekers verklaringen, niet van die aard dat ze een ander licht kunnen werpen op de eerdere bevindingen inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid en vergroten bijgevolg de kans dat verzoeker alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk." Door wederom foto's, screenshots en video's voor te leggen waarop verzoeker te zien is met mannen en waarvan sommigen expliciet seksueel getint van aard zijn, brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Hij brengt ook geen enkele motieven aan die de reeds gemaakte beoordeling zoals supra geciteerd kan doen ombuigen.

5.5.4. M.b.t. zijn voorgehouden relatie met een Marokkaanse man, heeft de Raad, in hetzelfde arrest (nr. 269 048 van 25 februari 2022), in het kader van zijn derde beschermingsverzoek reeds geoordeeld wat volgt: "Wat betreft verzoekers beweerde relatie met een man, bemerkt de commissaris-generaal terdege: "Voorts stelt u dat u al 4 en een half jaar een relatie met een man heeft en dit informatie is die u nooit eerder verschaft heeft. Ook deze verklaring staat haaks op de verklaringen die u aflegde in het kader van uw vorige verzoek. Toen verklaarde u immers nog geen interesse te hebben in een duurzame relatie met een man, dan wel met een transvrouw (CGVS 6/9/2020, p. 12, 16 en 17). Ter verschoning voor het feit dat u deze informatie nooit eerder meedeelde, verwees u naar uw verblijfssituatie in het opvangcentrum na aankomst in België en de onmogelijkheid om in een vertrouwelijke setting over uw problemen te praten. Zoals hierboven reeds uitgebreid gemotiveerd, is deze argumentatie niet afdoende. Ook hier geldt dat u dit element reeds had kunnen aanbrengen bij het CGVS tijdens uw interview in de ontvankelijkheidsfase van uw 2de verzoek. Ook tijdens de beroepsprocedure van ditzelfde verzoek had u dit element reeds kunnen opwerpen, wat u eveneens naliet. Voor zover u met deze verklaring verwijst naar uw relatie met een zekere A.J.(...), van wie u ter staving van uw verzoek ook een getuigenis d.d. 18/1/2021 neerlegt waarin hij zich ten opzichte van u identificeert als hulpverlener en vriend, moet er bovendien op gewezen worden dat uit zijn getuigenis blijkt dat jullie slechts gedurende twee jaar een relatie hebben. Ook in het begeleidend schrijven van uw advocaat staat te lezen dat de door u aangebrachte stukken ook een getuigenis bevatten van uw vriend over jullie relatie, die jullie ongeveer sinds twee jaar onderhouden. Ook deze verklaringen vallen dus niet met elkaar te rijmen. Bijgevolg slaagt u er niet in uw langdurige homoseksuele relatie aannemelijk te maken.

Waar verzoeker in voorliggend verzoekschrift formeel is dat hij nooit heeft verklaard dat hij reeds 4,5 jaar een relatie heeft met deze man, volhardt dat hij steevast verklaard heeft dat hij sedert 2019 een relatie heeft met deze partner en meent dat de fout moet liggen bij de vertaling bij de DVZ, kan hij niet overtuigen. Vooreerst blijkt uit het administratief dossier dat zijn verklaringen in het Arabisch aan verzoeker werden voorgelezen en dat hij deze heeft ondertekend, waarbij hij uitdrukkelijk verklaarde dat alle verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (AD CGVS, verklaring volgend verzoek 17 maart 2021). Verder worden verzoekers verklaringen op de DVZ opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming onjuist weer te geven en biedt het verslag als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit. Het geniet, tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijkheid. Verzoeker mag bewijzen dat hij hetgeen werd opgetekend op een andere manier heeft gezegd. Hij dient deze beweringen evenwel te ondersteunen met concrete en pertinente gegevens.

Echter slaagt verzoeker er niet in zijn beweringen dienaangaande hard te maken. Door louter te stellen dat deze verklaringen foutief zouden genoteerd zijn door de DVZ, toont verzoeker niet aan dat er fouten zijn gebeurd en dat de beslissing hierdoor mogelijk anders zou zijn geweest. Verzoeker maakte evenmin gewag van enig tolk- of taalprobleem. Hij gaf na zijn interview aan een hulpverlener bij CAW te kennen dat hij geen goed gevoel had bij de tolk, dat de tolk Engels sprak met de interviewer en over bepaalde zaken een eigen verhaal leek te vertellen (zie mail, stuk 3 aan het verzoekschrift). Echter uit de opgetekende verklaringen blijkt dat, daargelaten de taal die de tolk en de ambtenaar van het CGVS

onderling hebben gehanteerd, verzoeker zijn verklaringen kon afleggen, dat hij de tolk goed verstond en dat hij er alle essentiële elementen kon weergeven.

Bovendien, zelfs al wordt aangenomen dat hij heeft verklaard pas sedert 2019 een relatie te hebben met A.J., moet erop worden gewezen dat verzoeker dit element tijdens de beroepsprocedure van zijn vorig beschermingsverzoek had kunnen aanbrengen doch dit heeft nagelaten. Zelfs in de aanvullende nota die hij op 30 november 2020 aan de Raad heeft overgemaakt waarin hij zijn verklaarde homoseksuele geaardheid aankaartte alsook de problemen die hij hierdoor zou hebben ervaren, enerzijds in eerste instantie in Irak en nadien ook hier in België, heeft hij nooit zijn relatie met A.J. vermeld. Verzoeker geeft nergens een uitleg voor deze nalatigheid. Dat verzoeker zulk essentieel element inzake zijn voorgehouden geaardheid nu pas te berde brengt, doet dan ook afbreuk aan zijn geloofwaardigheid. De twee bijgebrachte getuigenissen van deze beweerde vriend A.J., voorgelegd bij de DVZ en bij aanvullende nota, zijn verder enkel een weergave van loutere verklaringen die niet afkomstig zijn van een objectieve bron. Behalve deze getuigenissen liggen er geen andere stavingsstukken voor die een homoseksuele relatie tussen A.J. en verzoeker aantonen. De verklaringen van A.J. dat ze nu ongeveer twee respectievelijk drie jaar samen zijn, worden niet nader onderbouwd; evenmin wordt uiteengezet hoe en waar ze elkaar hebben leren kennen. In de getuigenis van 18 januari 2021 (AD CGVS, 3de verzoek, stuk 4, map met documenten, nr. 7) omschrijft A.J. zijn band met verzoeker als "Hulpverlener/vriend", maakt A.J. verder melding van een "soort relatie" en stelt A.J. dat hij tijdens vakanties en zijn stage bij verzoeker verblijft. Nergens in deze getuigenis stelt A.J. dat hij zelf homoseksueel is, hoewel hij aangeeft dat hij "eventueel met [verzoeker] [zou] willen trouwen als hij voor altijd hier zou mogen blijven". In de getuigenis van 16 juni 2021 (stuk 10 bij de aanvullende nota) wordt de band met verzoeker niet meer omschreven en stelt A.J. verder dat hij met verzoeker "woont". Er liggen evenwel geen stukken voor die enige samenwoning van A.J. en verzoeker ook aantonen, evenmin is duidelijk sinds wanneer en waar ze zouden samenwonen. Naar hun inhoud zijn deze getuigenissen dan ook zeer beperkt en summier en werpen ze geen helder licht op de aard en omvang van de relatie tussen A.J. en verzoeker. De Raad besluit dat uit deze getuigenissen niet afdoende kan blijken dat A.J. homoseksueel zou zijn noch dat hij met verzoeker een homoseksuele relatie zou hebben. Dat A.J. effectief de huidige partner van verzoeker zou zijn, blijft dan ook niet afdoende. De voorgelegde getuigenissen hebben omwille van voorgaande inhoudelijke bevindingen een zeer geringe bewijswaarde, te meer gelet op het subjectieve karakter ervan, en zijn niet van die aard dat ze een ander licht kunnen werpen op de eerdere bevindingen inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid en kunnen bijgevolg de kans dat verzoeker alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk vergroten." Door zich er thans opnieuw toe te beperken dat zijn vriend de Marokkaanse nationaliteit heeft, brengt hij geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoekers betoog, dat zijn relatie met een Marokkaanse onderdaan sedert 4 jaar een bewijs vormt van zijn homoseksuele geaardheid doet geen enkele afbreuk aan het feit dat de Raad reeds heeft geoordeeld dat uit het geheel van verklaringen en neergelegde documenten niet kan blijken dat de Marokkaanse man homoseksueel zou zijn noch dat hij met verzoeker een homoseksuele relatie zou hebben.

5.5.5. Ook de overige stukken gevoegd bij zijn aanvullende nota kunnen bovenstaande appreciatie niet doen wijzigen. De brief van ALIAS asbl van 20 maart 2023, die werd opgesteld door derden heeft een gesolliciteerd karakter en komt de Raad voor als complaisancestuk dienend voor onderhavige procedure. Bovendien wordt daarin niet meer vermeld dan dat verzoeker over zijn homoseksualiteit zou praten en kan dit aldus geen ander licht werpen op de vaststelling dat verzoeker zijn homoseksualiteit niet aannemelijk maakt. Hetzelfde geldt voor wat betreft de brief die tevens werd opgesteld door een derde, zijnde een hulpverlener van het CAW op 30 augustus 2021. Niet alleen heeft deze brief een gesolliciteerd karakter, evenmin kan hij afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker niet getuigt van een diepgaande emotionele of affectieve aantrekking tot personen van hetzelfde geslacht.

Waar hij betoogt dat zijn vriend dient te worden uitgenodigd op de zetel van het CGVS, merkt de Raad op dat er geen rechtsregel bestaat die de commissaris-generaal oplegt om onderzoeksdaden te stellen of om getuigen op te roepen.

5.6. Voor het overige blijft verzoeker in wezen slechts steken in het louter volharden in zijn beweerde homoseksuele geaardheid en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Gelet op voorgaande is verzoeker niet in staat de pertinente motieven van de commissaris-generaal opgenomen in de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten, waardoor zij integraal door de Raad worden overgenomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

Het geheel aan verklaringen en documenten van verzoeker in acht genomen, kunnen de voorgelegde elementen dan ook niet worden beschouwd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

5.7. Wat betreft het reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen als uit de *EASO Guidance note* komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn plaats van herkomst in Irak, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Najaf, Zuid-Irak, moet worden beoordeeld.

De Raad stelt vast dat voor de provincie Najaf geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor dient te worden geconcludeerd dat de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Note: Iraq* van juni 2022.

Geheel ten overvloede merkte de commissaris-generaal terdege op dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij er in zijn hoofde elementen bestaan, die erop wijzen dat er omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Bovendien dient erop te worden gewezen dat verzoeker geen informatie bijbrengt waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop de analyse van de commissaris-generaal is gebaseerd en zoals weergegeven in de bestreden beslissing niet langer actueel of correct zouden zijn of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een daglicht stellen.

Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Een verder onderzoek ten gronde in het kader van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

5.8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op de Dienst Vreemdelingenzaken. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid verklaringen af te leggen met betrekking tot de nieuwe elementen en kon hij nieuwe documenten neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan en dat de beslissing een schending uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel, kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing. De aangevoerde middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

I. FLORIO